

4. PROTOKOL
O STATUTU EVROPSKÉHO SYSTÉMU
CENTRÁLNÍCH BANK
A EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI přijmout statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky podle článku I-30 a čl. III-187 odst. 2 Ústavy,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

KAPITOLA I

EVROPSKÝ SYSTÉM CENTRÁLNÍCH BANK

Článek 1

Evropský systém centrálních bank

1. V souladu s čl. I-30 odst. 1 Ústavy tvoří Evropská centrální banka a národní centrální banky Evropský systém centrálních bank. Evropská centrální banka a národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, tvoří Eurosystem.
2. Evropský systém centrálních bank a Evropská centrální banka plní své úkoly a vyvíjejí svou činnost v souladu s Ústavou a tímto statutem.

KAPITOLA II

CÍLE A ÚKOLY EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

Článek 2

Cíle

Podle čl. I-30 odst. 2 a čl. III-185 odst. 1 Ústavy je prvořadým cílem Evropského systému centrálních bank udržovat cenovou stabilitu. Aniž je dotčen tento cíl, podporuje Evropský systém centrálních bank obecné hospodářské politiky v Unii se záměrem přispět k dosažení cílů Unie, jak jsou vymezeny v článku I-3 Ústavy. Evropský systém centrálních bank jedná ve shodě se zásadami stanovenými v článku III-177 Ústavy a v souladu se zásadou otevřeného tržního hospodářství s volnou soutěží, čímž podporuje efektivní umístování zdrojů.

Článek 3

Úkoly

1. Podle čl. III-185 odst. 2 Ústavy plní Evropský systém centrálních bank tyto základní úkoly:
 - a) vymezuje a provádí měnovou politiku Unie,
 - b) provádí devizové operace v souladu s článkem III-326 Ústavy,
 - c) drží a spravuje oficiální devizové rezervy členských států,
 - d) podporuje plynulé fungování platebních systémů.
2. Podle čl. III-185 odst. 3 Ústavy se odst. 1 písm. c) nevztahuje na držbu a správu devizových provozních zůstatků vládami členských států.
3. Podle čl. III-185 odst. 5 Ústavy přispívá Evropský systém centrálních bank k řádnému řízení politik, které provádějí příslušné orgány v oblasti obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému.

Článek 4

Poradní funkce

Podle čl. III-185 odst. 4 Ústavy je Evropská centrální banka konzultována

- a) ke všem návrhům aktů Unie v oblasti své působnosti,
- b) vnitrostátními orgány ke všem návrhům právních předpisů z oblastí své působnosti, avšak v mezích a za podmínek stanovených Radou postupem podle článku 41.

Evropská centrální banka může předkládat stanoviska orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie nebo vnitrostátním orgánům v záležitostech spadajících do oblasti její působnosti.

Článek 5

Shromažďování statistických informací

1. Pro zajištění úkolů, kterými je pověřen Evropský systém centrálních bank, shromažďuje Evropská centrální banka ve spolupráci s národními centrálními bankami nezbytné statistické informace buď od příslušných vnitrostátních orgánů, nebo přímo od hospodářských subjektů. Za tím účelem

spolupracuje s orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie, s příslušnými orgány členských států nebo třetích zemí a s mezinárodními organizacemi.

2. Úkoly uvedené v odstavci 1 provádějí v rámci svých možností národní centrální banky.
3. Evropská centrální banka je pověřena podle potřeby podporovat harmonizaci pravidel a postupů, kterými se řídí shromažďování, sestavování a šíření statistických údajů v oblastech její působnosti.
4. Postupem podle článku 41 určí Rada fyzické a právnické osoby podléhající zpravodajské povinnosti, vymezí režim utajení a stanoví příslušná prováděcí a sankční ustanovení.

Článek 6

Mezinárodní spolupráce

1. V oblasti mezinárodní spolupráce týkající se úkolů svěřených Evropskému systému centrálních bank rozhoduje Evropská centrální banka o způsobu zastoupení Evropského systému centrálních bank.
2. Evropská centrální banka a s jejím souhlasem rovněž národní centrální banky se mohou podílet na činnosti mezinárodních měnových institucí.
3. Odstavce 1 a 2 se použijí, aniž je dotčen článek III-196 Ústavy.

KAPITOLA III

ORGANIZACE EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

Článek 7

Nezávislost

Evropská centrální banka, národní centrální banka ani žádný člen jejich rozhodovacích orgánů nesmějí v souladu s článkem III-188 Ústavy při výkonu pravomocí a plnění úkolů a povinností svěřených jim Ústavou a tímto statutem vyžadovat ani přijímat pokyny od orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, od žádné vlády členského státu či od jakéhokoli jiného subjektu. Orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie a vlády členských států se zavazují zachovávat tuto zásadu a nesnažit se ovlivňovat členy rozhodovacích orgánů Evropské centrální banky či národních centrálních bank při plnění jejich úkolů.

Článek 8

Obecná zásada

Evropský systém centrálních bank je řízen rozhodovacími orgány Evropské centrální banky.

Článek 9

Evropská centrální banka

1. Evropská centrální banka, která má podle čl. I-30 odst. 3 Ústavy právní subjektivitu, má ve všech členských státech nejširší způsobilost k právním úkonům přiznávanou podle vnitrostátního práva právnickým osobám. Evropská centrální banka může zejména nabývat a zcizovat movitý majetek a nemovitosti a může vystupovat před soudy.
2. Evropská centrální banka zajišťuje, aby úkoly svěřené Evropskému systému centrálních bank podle čl. III-185 odst. 2, 3 a 5 Ústavy byly plněny její vlastní činností ve smyslu tohoto statutu nebo prostřednictvím národních centrálních bank podle čl. 12 odst. 1 a článku 14.
3. Podle čl. III-187 odst. 3 Ústavy jsou rozhodovacími orgány Evropské centrální banky Rada guvernérů a Výkonná rada.

Článek 10

Rada guvernérů

1. Podle čl. III-382 odst. 1 Ústavy se Rada guvernérů skládá z členů Výkonné rady a z guvernérů národních centrálních bank členských států, na které se nevztahuje výjimka ve smyslu článku III-197 Ústavy.
2. Každý člen Rady guvernérů má jeden hlas. Ode dne, kdy počet členů Rady guvernérů přesáhne 21, má každý člen Výkonné rady jeden hlas a počet guvernérů s hlasovacím právem hlasovat je 15. Tato hlasovací práva se rozdělí a střídají takto:
 - a) ode dne, kdy počet guvernérů přesáhne 15, až do dne, kdy dosáhne počtu 22, jsou guvernéři rozděleni do dvou skupin podle pořadí založeného na velikosti podílu členského státu dané národní centrální banky na souhrnném hrubém domácím produktu v tržních cenách a na celkové souhrnné rozvaze měnových finančních institucí členských států, jejichž měnou je euro. Podílu na souhrnném hrubém domácím produktu v tržních cenách se přiděluje váha 5/6 a podílu na celkové souhrnné rozvaze měnových finančních institucí váha 1/6. První skupina se skládá z pěti guvernérů a druhá skupina se skládá ze zbývajících guvernérů. Četnost hlasovacích práv guvernérů v první skupině není nižší než četnost hlasovacích práv guvernérů ve druhé skupině. S výhradou předchozí věty se první skupině přidělují čtyři hlasovací práva a druhé skupině jedenáct hlasovacích práv,

- b) ode dne, kdy počet guvernérů dosáhne 22, jsou guvernéři rozděleni do tří skupin podle pořadí založeného na kritériích uvedených v písmenu a). První skupina se skládá z pěti guvernérů a jsou jí přidělena čtyři hlasovací práva. Druhá skupina se skládá z poloviny celkového počtu guvernérů, přičemž se jakýkoli zlomek zaokrouhlí na celé vyšší číslo, a je jí přiděleno osm hlasovacích práv. Třetí skupina se skládá ze zbývajících guvernérů a jsou jí přidělena tři hlasovací práva,
- c) uvnitř každé skupiny mají guvernéři hlasovací práva po stejnou dobu,
- d) pro výpočet podílů na souhrnném hrubém domácím produktu v tržních cenách se použije čl. 29 odst. 2. Celková souhrnná rozvaha měnových finančních institucí se vypočítá v souladu se statistickým rámcem, který se v Unii používá v době výpočtu,
- e) při jakékoli úpravě souhrnného hrubého domácího produktu v tržních cenách podle čl. 29 odst. 3 nebo při jakémkoli zvýšení počtu guvernérů se podle zásad uvedených v tomto pododstavci upraví velikost nebo složení skupin,
- f) Rada guvernérů přijme dvoutřetinovou většinou hlasů všech svých členů, s hlasovacím právem i bez něj, veškerá opatření nezbytná pro provádění zásad uvedených v tomto pododstavci a může rozhodnout o odložení zavedení rotačního systému až do dne, kdy počet guvernérů překročí 18.

Hlasovací právo se vykonává osobně. Odchylně od tohoto pravidla může jednací řád uvedený v čl. 12 odst. 3 stanovit, že členové Rady guvernérů mohou hlasovat prostřednictvím telekonference. Jednací řád dále stanoví, že člen Rady guvernérů, který se po delší dobu nemůže účastnit jejích zasedání, smí za sebe jmenovat náhradníka jako člena Rady guvernérů.

Prvním a druhým pododstavcem nejsou dotčena hlasovací práva všech členů Rady guvernérů, s hlasovacím právem i bez něj, podle odstavce 3 a čl. 40 odst. 2 a 3. Nestanoví-li tento statut jinak, rozhoduje Rada guvernérů prostou většinou členů s hlasovacím právem. V případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas prezidenta.

Rada guvernérů je schopná se usnášet za přítomnosti alespoň dvou třetin členů s hlasovacím právem. Není-li tato podmínka splněna, může prezident svolat mimořádné zasedání, na němž mohou být rozhodnutí přijímána bez ohledu na uvedené kvórum.

3. Při rozhodování podle článků 28, 29, 30, 32, 33 a 49 mají hlasy členů Rady guvernérů váhu podle podílů národních centrálních bank na upsaném základním kapitálu Evropské centrální banky. Hlasy členů Výkonné rady mají nulovou váhu. Rozhodnutí vyžadující kvalifikovanou většinu je přijato, jestliže odevzdané souhlasné hlasy představují alespoň dvě třetiny upsaného základního kapitálu Evropské centrální banky a současně alespoň polovinu podílníků. Nemůže-li být některý z guvernérů přítomen, může určit náhradníka, který odevzdá jeho vážený hlas.

4. Zasedání jsou důvěrná. Rada guvernérů však může rozhodnout o zveřejnění výsledku svého jednání.
5. Rada guvernérů zasedá alespoň desetkrát ročně.

Článek 11

Výkonná rada

1. Podle čl. III-382 odst. 2 prvního pododstavce Ústavy se Výkonná rada skládá z prezidenta, viceprezidenta a dalších čtyř členů.

Členové vykonávají svou funkci na plný pracovní úvazek. Žádný člen nesmí vykonávat jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost, pokud mu Rada guvernérů k tomu výjimečně neudělí souhlas.

2. Podle čl. III-382 odst. 2 Ústavy jsou prezident, viceprezident a další členové Výkonné rady jmenováni z uznávaných osob s profesionální zkušeností v měnových nebo bankovních záležitostech Evropskou radou, která rozhoduje kvalifikovanou většinou na doporučení Rady a po konzultaci s Evropským parlamentem a Radou guvernérů.

Jejich funkční období je osmileté; nemohou být jmenováni opakovaně.

Členy Výkonné rady mohou být pouze státní příslušníci členských států.

3. Pracovní řád členů Výkonné rady, zejména jejich platy, důchody a jiné dávky sociálního zabezpečení, jsou předmětem smluv s Evropskou centrální bankou a stanoví je Rada guvernérů na návrh výboru skládajícího se ze tří členů jmenovaných Radou guvernérů a ze tří členů jmenovaných Radou. Členové Výkonné rady nemají právo hlasovat o záležitostech uvedených v tomto odstavci.

4. Přestane-li kterýkoli člen Výkonné rady splňovat podmínky nezbytné k výkonu své funkce nebo se dopustí vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem na žádost Rady guvernérů nebo Výkonné rady.

5. Každý osobně přítomný člen Výkonné rady má právo hlasovat a má k tomu účelu jeden hlas. Není-li stanoveno jinak, rozhoduje Výkonná rada prostou většinou odevzdaných hlasů. V případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas prezidenta. Pravidla hlasování jsou upřesněna v jednacím řádu uvedeném v čl. 12 odst. 3.

6. Výkonná rada odpovídá za běžné záležitosti Evropské centrální banky.

7. Jakékoli uvolněné místo ve Výkonné radě se obsazuje jmenováním nového člena podle odstavce 2.

Článek 12

Úkoly rozhodovacích orgánů

1. Rada guvernérů přijímá obecné zásady a činí rozhodnutí nezbytná pro zajištění plnění úkolů svěřených Evropskému systému centrálních bank Ústavou a tímto statutem. Rada guvernérů určuje měnovou politiku Unie a popřípadě přijímá rozhodnutí týkající se střednědobých měnových cílů, klíčových úrokových sazeb a vytváření měnových rezerv Evropského systému centrálních bank, přičemž přijme obecné zásady nezbytné k jejich provedení.

Výkonná rada provádí měnovou politiku v souladu s obecnými zásadami a rozhodnutími Rady guvernérů. V tomto směru dává Výkonná rada nezbytné pokyny národním centrálním bankám. Navíc na ni může Rada guvernérů rozhodnutím přenést určité pravomoci.

V míře považované za možnou a přiměřenou a aniž je dotčen tento článek, se Evropská centrální banka obrací na národní centrální banky se žádostmi o provedení operací, které patří k úkolům Evropského systému centrálních bank.

2. Výkonná rada odpovídá za přípravu zasedání Rady guvernérů.
3. Rada guvernérů přijme jednací řád upravující vnitřní organizaci Evropské centrální banky a jejích rozhodovacích orgánů.
4. Rada guvernérů vykonává poradní funkce uvedené v článku 4.
5. Rada guvernérů přijímá rozhodnutí uvedená v článku 6.

Článek 13

Prezident

1. Prezident Evropské centrální banky, nebo v jeho nepřítomnosti viceprezident, předsedá Radě guvernérů a Výkonné radě Evropské centrální banky.
2. Aniž je dotčen článek 38, zastupuje Evropskou centrální banku navenek prezident nebo osoba jím k tomuto určená.

Článek 14

Národní centrální banky

1. Podle článku III-189 Ústavy zajistí každý členský stát, aby jeho vnitrostátní právní předpisy, včetně statutu národní centrální banky, byly slučitelné s Ústavou a s tímto statutem.
2. Statuty národních centrálních bank stanoví zejména, že funkční období guvernéra národní centrální banky trvá nejméně pět let.

Guvernér může být z funkce odvolán pouze tehdy, přestane-li splňovat podmínky požadované k jejímu výkonu nebo se dopustí vážného pochybení. V případě odvolání guvernéra z funkce může dotýčný guvernér národní centrální banky nebo Rada guvernérů podat žalobu k Soudnímu dvoru, a to z důvodu porušení Ústavy nebo některé právní normy vydané k jejímu provedení. Tyto žaloby je nutné podat do dvou měsíců ode dne vyhlášení či oznámení žalobci nebo v případě, že se tak nestalo, do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce o rozhodnutí dozvěděl.

3. Národní centrální banky jsou nedílnou součástí Evropského systému centrálních bank a jednají v souladu s obecnými zásadami a pokyny Evropské centrální banky. K dodržování obecných zásad a pokynů Evropské centrální banky přijímá Rada guvernérů nezbytná opatření a vyžaduje, aby jí byly poskytovány veškeré dostupné informace.

4. Národní centrální banky mohou vykonávat i jiné funkce než ty, jež jsou uvedeny v tomto statutu, pokud Rada guvernérů dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů nerozhodne, že tyto funkce jsou v rozporu s cíli a úkoly Evropského systému centrálních bank. Tyto funkce jsou vykonávány na vlastní odpovědnost a na vlastní účet národních centrálních bank a nejsou pokládány za součást činnosti Evropského systému centrálních bank.

Článek 15

Povinnost předkládat zprávy

1. Evropská centrální banka vypracovává a zveřejňuje zprávy o činnosti Evropského systému centrálních bank alespoň jednou za čtvrt roku.
2. Každý týden je uveřejňován konsolidovaný finanční výkaz Evropského systému centrálních bank.
3. Podle čl. III-383 odst. 3 Ústavy předkládá Evropská centrální banka výroční zprávu o činnosti Evropského systému centrálních bank a o měnové politice za uplynulý i běžný rok Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě a Komisi.
4. Zprávy a výkazy uvedené v tomto článku se poskytují zájemcům zdarma.

Článek 16

Bankovky

Podle čl. III-186 odst. 1 Ústavy má Rada guvernérů výhradní právo povolovat vydávání eurobankovek v Unii. Tyto bankovky mohou vydávat Evropská centrální banka a národní centrální banky. Bankovky vydávané Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami jsou jedinými bankovkami, které mají v Unii status zákonného platidla.

Je-li to možné, respektuje Evropská centrální banka stávající zvyklosti ve vydávání a v grafické úpravě bankovek.

KAPITOLA IV

MĚNOVÉ FUNKCE A OPERACE EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

Článek 17

Účty u Evropské centrální banky a u národních centrálních bank

Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou pro provádění svých operací otevírat účty úvěrovým institucím, veřejnoprávním subjektům a jiným účastníkům trhu a jako zajištění přijímat aktiva včetně zaknihovaných cenných papírů.

Článek 18

Operace na volném trhu a úvěrové operace

1. Pro dosažení cílů Evropského systému centrálních bank a uskutečnění jeho úkolů mohou Evropská centrální banka a národní centrální banky

- a) obchodovat na finančních trzích s pohledávkami a obchodovatelnými cennými papíry znějícími na euro nebo na jiné měny a s drahými kovy formou promptních nebo termínovaných nákupů a prodejů, formou dohod o zpětném odkupu nebo formou výpůjček či půjček,
- b) provádět úvěrové operace s úvěrovými institucemi a s ostatními účastníky trhu s tím, že úvěry jsou dostatečně zajištěny.

2. Evropská centrální banka stanoví obecné zásady operací na volném trhu a úvěrových operací prováděných Evropskou centrální bankou nebo národními centrálními bankami včetně zásad pro vyhlášení podmínek, za nichž jsou národní centrální banky připraveny takové operace provádět.

Článek 19

Minimální rezervy

1. S výhradou článku 2 může Evropská centrální banka požadovat na úvěrových institucích zřízených v členských státech, aby v souladu s cíli měnové politiky udržovaly na účtech u Evropské centrální banky a u národních centrálních bank minimální rezervy. Rada guvernérů může vydat nařízení týkající se výpočtu a určování požadované výše minimálních rezerv. V případech jejich nedodržení je Evropská centrální banka oprávněna vybírat úroky z prodlení a ukládat jiné sankce s rovnocenným účinkem.

2. Za účelem použití tohoto článku určí Rada postupem podle článku 41 základ pro minimální rezervy a nejvýše přípustný poměr mezi těmito rezervami a jejich základem, jakož i přiměřené sankce pro případy jejich nedodržení.

Článek 20

Jiné nástroje měnové kontroly

Rada guvernérů může rozhodnout dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů o použití dalších operativních metod měnové kontroly, které považuje s přihlédnutím k článku 2 za vhodné.

Zakládá-li použití takových metod závazky pro třetí strany, stanoví Rada postupem podle článku 41 rozsah jejich použití.

Článek 21

Operace s veřejnoprávními subjekty

1. Podle článku III-181 Ústavy je zakázáno přečerpávání účtů nebo jakýkoli jiný typ úvěrování od Evropské centrální banky nebo od národních centrálních bank ve prospěch orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, ústředních vlád, regionálních, místních nebo jiných veřejných orgánů, jiných veřejnoprávních subjektů nebo veřejných podniků členských států. Rovněž je zakázán přímý nákup jejich dluhových nástrojů Evropskou centrální bankou nebo národními centrálními bankami.

2. Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou působit pro subjekty uvedené v odstavci 1 jako fiskální agenti.

3. Tento článek se nevztahuje na úvěrové instituce ve veřejném vlastnictví, kterým národní centrální banky a Evropská centrální banka poskytují stejné zacházení v souvislosti s poskytováním peněžních prostředků centrálními bankami jako soukromým úvěrovým institucím.

Článek 22

Zúčtovací a platební systémy

Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou poskytovat facility a Evropská centrální banka může vydávat nařízení proto, aby byly zajištěny účinné a spolehlivé zúčtovací a platební mechanismy uvnitř Unie a ve styku se třetími zeměmi.

Článek 23

Vnější operace

Evropská centrální banka a národní centrální banky mohou

- a) navazovat vztahy s centrálními bankami a s finančními institucemi ve třetích zemích a, je-li to účelné, i s mezinárodními organizacemi,
- b) nabývat a prodávat promptně i termínovaně všechny typy devizových aktiv a drahé kovy. Pojem „devizové aktivum“ zahrnuje cenné papíry a všechna další aktiva v měnách kterékoli země nebo v zúčtovacích jednotkách bez ohledu na formu jejich držení,
- c) držet a spravovat aktiva uvedená v tomto článku,
- d) provádět ve vztahu k třetím zemím a k mezinárodním organizacím všechny typy bankovních operací včetně zápujčnicích a výpujčnicích operací.

Článek 24

Jiné operace

Kromě operací vyplývajících z jejich úkolů mohou Evropská centrální banka a národní centrální banky provádět operace pro potřeby svého provozu nebo svých zaměstnanců.

KAPITOLA V

OBEZŘETNOSTNÍ DOHLED

Článek 25

Obezřetnostní dohled

1. Evropská centrální banka může vydávat stanoviska a být konzultována Radou, Komisí a příslušnými orgány členských států ohledně působnosti a používání právně závazných aktů Unie týkajících se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému.
2. V souladu s evropským zákonem přijatým podle čl. III-185 odst. 6 Ústavy může Evropská centrální banka plnit zvláštní úkoly týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými a dalšími finančními institucemi s výjimkou pojišťovacích podniků.

KAPITOLA VI

FINANČNÍ USTANOVENÍ EVROPSKÉHO SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK

Článek 26

Účetní závěrka

1. Účetní rok Evropské centrální banky a národních centrálních bank začíná prvním lednem a končí třicátým prvním prosincem.
2. Roční účetní závěrku Evropské centrální banky sestavuje Výkonná rada v souladu se zásadami stanovenými Radou guvernérů. Závěrku schvaluje Rada guvernérů a poté je závěrka zveřejněna.
3. Pro analytické a provozní účely sestavuje Výkonná rada konsolidovanou rozvahu Evropského systému centrálních bank zahrnující ta aktiva a pasiva národních centrálních bank, která náleží Evropskému systému centrálních bank.
4. K používání tohoto článku stanoví Rada guvernérů pravidla nezbytná pro standardizaci účtování a vykazování operací národních centrálních bank.

Článek 27

Audit účetnictví

1. Účetnictví Evropské centrální banky a národních centrálních bank ověřují nezávislí externí auditoři doporučení Radou guvernérů a schválení Radou. Auditoři jsou oprávněni zkoumat veškeré účetnictví Evropské centrální banky a národních centrálních bank a obdržet veškeré informace o provedených operacích.
2. Článek III-384 Ústavy se vztahuje výlučně na zkoumání výkonnosti správy Evropské centrální banky.

Článek 28

Základní kapitál Evropské centrální banky

1. Základní kapitál Evropské centrální banky činí 5 miliard EUR. Základní kapitál může být zvýšen evropským rozhodnutím Rady guvernérů kvalifikovanou většinou stanovenou v čl. 10 odst. 3 v mezích a za podmínek, které stanoví Rada postupem podle článku 41.
2. Národní centrální banky jsou jedinými upisovateli a držiteli základního kapitálu Evropské centrální banky. Základní kapitál je upisován podle klíče stanoveného v souladu s článkem 29.

3. Rada guvernérů určí kvalifikovanou většinou podle čl. 10 odst. 3, v jaké výši a jakým způsobem má být základní kapitál splacen.
4. S výhradou odstavce 5 nesmějí být podíly národních centrálních bank na upsaném základním kapitálu Evropské centrální banky převedeny, zastaveny nebo se stát předmětem výkonu rozhodnutí.
5. Bude-li klíč uvedený v článku 29 upraven, převedou národní centrální banky mezi sebou příslušné podíly na základním kapitálu tak, aby rozdělení těchto podílů odpovídalo upravenému klíči. Rada guvernérů určí podmínky těchto převodů.

Článek 29

Klíč pro upisování základního kapitálu

1. Klíč pro upisování základního kapitálu Evropské centrální banky stanovený poprvé v roce 1998, kdy byl Evropský systém centrálních bank zřízen, se stanoví tak, že se každé národní centrální bance v tomto klíči přidělí vážený podíl, který se rovná součtu
 - 50 % podílu příslušného členského státu na počtu obyvatel Unie v předposledním roce před zřízením Evropského systému centrálních bank,
 - 50 % podílu příslušného členského státu na hrubém domácím produktu Unie v tržních cenách zaznamenaných za posledních pět let předcházejících předposlednímu roku před zřízením Evropského systému centrálních bank.

Procenta se zaokrouhlují směrem nahoru nebo dolů na nejbližší násobek 0,0001 %.

2. Statistické údaje nezbytné pro plnění tohoto článku poskytuje Komise v souladu s pravidly přijatými Radou postupem podle článku 41.
3. Vážené podíly přidělené národním centrálním bankám budou po založení Evropského systému centrálních bank upravovány každých pět let, přičemž se přiměřeně použije odstavec 1. Upravený klíč platí od prvního dne následujícího roku.
4. Rada guvernérů učiní všechna další opatření nezbytná k použití tohoto článku.

Článek 30

Převod devizových rezerv na Evropskou centrální banku

1. Aniž je dotčen článek 28, poskytují národní centrální banky Evropské centrální bance devizové rezervy v jiných měnách než v měnách členských států, v euru, v rezervních pozicích u Mezinárodního měnového fondu a ve zvláštních právech čerpání až do protihodnoty rovnající se 50 miliardám EUR. Rada guvernérů rozhodne o části, která by měla být Evropské centrální bance poskytnuta. Evropská centrální banka má plné právo držet a spravovat devizové rezervy, které na ni byly převedeny, a využívat je pro účely stanovené v tomto statutu.

2. Příspěvky jednotlivých národních centrálních bank se stanoví v poměru k jejich podílu na upsaném základním kapitálu Evropské centrální banky.
3. Evropská centrální banka připíše ve prospěch každé národní centrální banky pohledávku ve výši jejího příspěvku. Rada guvernérů rozhoduje o denominaci a úročení těchto pohledávek.
4. Evropská centrální banka může podle odstavce 2 vyzvat ke složení dalších devizových rezerv nad limit stanovený v odstavci 1 v mezích a za podmínek, které stanoví Rada postupem podle článku 41.
5. Evropská centrální banka může držet a spravovat rezervní pozice u Mezinárodního měnového fondu a zvláštní práva čerpání a zajišťovat sdružování těchto rezerv.
6. Rada guvernérů učiní všechna další opatření nezbytná k použití tohoto článku.

Článek 31

Devizové rezervy národních centrálních bank

1. Národní centrální banky jsou oprávněny provádět operace k plnění svých závazků vůči mezinárodním organizacím v souladu s článkem 23.
2. Všechny ostatní operace s devizovými rezervami zbývajících národních centrálních bankám po převodech provedených podle článku 30 a transakce členských států s jejich devizovými provozními zůstatky překračujícími částku stanovenou podle odstavce 3 podléhají schválení Evropské centrální banky s cílem zajistit soulad s devizovou a měnovou politikou Unie.
3. Rada guvernérů stanoví obecné zásady s cílem usnadnit tyto operace.

Článek 32

Přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank

1. Příjmy dosažené národními centrálními bankami při uskutečňování úkolů v rámci měnové politiky Evropského systému centrálních bank (dále jen „měnové příjmy“) jsou na konci každého účetního roku přerozdělovány v souladu s tímto článkem.
2. Částka měnových příjmů každé národní centrální banky se rovná jejímu ročnímu příjmu z aktiv, která drží jako protihodnotu bankovek v oběhu, a závazků z vkladů úvěrových institucí. Tato aktiva vedou národní centrální banky odděleně v souladu s obecnými zásadami přijatými Radou guvernérů.

3. Jestliže po zahájení třetí etapy Rada guvernérů usoudí, že struktura bilancí národních centrálních bank nedovoluje použití odstavce 2, může Rada guvernérů kvalifikovanou většinou rozhodnout, že odchýlně od odstavce 2 bude měnový příjem vypočítáván podle jiné metody, a to po dobu nepřesahující pět let.

4. Výše měnového příjmu každé národní centrální banky se snižuje o částku rovnající se úrokům, které tato centrální banka platí ze závazků z vkladů úvěrových institucí podle článku 19.

Rada guvernérů může rozhodnout o odškodnění národních centrálních bank za náklady spojené s vydáváním bankovek nebo za výjimečných okolností za zvláštní ztráty vzniklé z operací měnové politiky prováděných ve prospěch Evropského systému centrálních bank. Odškodnění bude provedeno ve formě, jakou bude Rada guvernérů považovat za vhodnou. Tyto částky se mohou vzájemně započítat proti měnovým příjmům národních centrálních bank.

5. Úhrnný měnový příjem národních centrálních bank se rozdělí mezi národní centrální banky v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu Evropské centrální banky, nerozhodne-li Rada guvernérů podle čl. 33 odst. 2 jinak.

6. Vzájemné zúčtování a vypořádání zůstatků vzniklých při přerozdělování měnových příjmů provede Evropská centrální banka v souladu s obecnými zásadami přijatými Radou guvernérů.

7. Rada guvernérů učiní všechna další opatření nezbytná k použití tohoto článku.

Článek 33

Rozdělování čistých zisků a ztrát Evropské centrální banky

1. Čistý zisk Evropské centrální banky je převáděn v tomto pořadí:

- a) částka, již určí Rada guvernérů a jež nesmí překročit 20 % čistého zisku, se převede do všeobecného rezervního fondu až do výše 100 % základního kapitálu,
- b) zbývající čistý zisk se rozděluje podílníkům Evropské centrální banky v poměru k jejich splaceným podílům.

2. Zaznamená-li Evropská centrální banka ztrátu, může být schodek vyrovnán ze všeobecného rezervního fondu Evropské centrální banky, a bude-li to nezbytné, na základě rozhodnutí Rady guvernérů z měnového příjmu příslušného účetního roku, a to poměrně až do výše částek přidělených národním centrálním bankám podle čl. 32 odst. 5.

KAPITOLA VII

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 34

Právní akty

1. V souladu s článkem III-190 Ústavy přijímá Evropská centrální banka
 - a) evropská nařízení v rozsahu nezbytném pro plnění úkolů vymezených v čl. 3 odst. 1 písm. a), v čl. 19 odst. 1, v článku 22 nebo čl. 25 odst. 2 tohoto statutu a v případech stanovených evropskými nařízeními a rozhodnutími, jež jsou uvedeny v článku 41,
 - b) evropská rozhodnutí nezbytná pro zajištění plnění úkolů svěřených Evropskému systému centrálních bank Ústavou a tímto statutem,
 - c) doporučení a zaujímá stanoviska.
2. Evropská centrální banka může rozhodnout o zveřejnění svých evropských rozhodnutí, doporučení a stanovisek.
3. V mezích a za podmínek stanovených Radou postupem podle článku 41 je Evropská centrální banka oprávněna ukládat podnikům peněžité pokuty nebo penále za neplnění povinností vyplývajících z jejich evropských nařízení a rozhodnutí.

Článek 35

Soudní kontrola a záležitosti s ní související

1. Jednání nebo opomenutí Evropské centrální banky podléhají přezkoumání nebo výkladu Soudního dvora Evropské unie v případech a za podmínek stanovených Ústavou. Evropská centrální banka může podat žalobu v případech a za podmínek stanovených Ústavou.
2. Spory mezi Evropskou centrální bankou na jedné straně a jejími věřiteli, dlužníky či jakoukoli jinou osobou na straně druhé rozhodují příslušné vnitrostátní soudy, není-li dána pravomoc Soudního dvora Evropské unie.
3. Evropská centrální banka podléhá úpravě odpovědnosti podle článku III-431 Ústavy. Odpovědnost národních centrálních bank se řídí příslušným vnitrostátním právem.
4. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat podle jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve veřejnoprávní nebo soukromoprávní smlouvě uzavřené Evropskou centrální bankou nebo jejím jménem.

5. Rozhodnutí Evropské centrální banky o předložení věci Soudnímu dvoru Evropské unie přijímá Rada guvernérů.

6. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc ve sporech týkajících se závazků, které mají podle Ústavy a tohoto statutu plnit národní centrální banky. Usoudí-li Evropská centrální banka, že některá národní centrální banka nesplnila povinnost vyplývající z Ústavy a tohoto statutu, poskytne dotyčné národní centrální bance příležitost předložit své připomínky a poté vydá ve věci odůvodněné stanovisko. Nevyhoví-li dotyčná národní centrální banka tomuto stanovisku ve lhůtě stanovené Evropskou centrální bankou, může Evropská centrální banka předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie.

Článek 36

Zaměstnanci

1. Na návrh Výkonné rady přijme Rada guvernérů pracovní řád pro zaměstnance Evropské centrální banky.
2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat jakékoli spory mezi Evropskou centrální bankou a jejími zaměstnanci v mezích a za podmínek stanovených v pracovním řádu.

Článek 37

Služební tajemství

1. Členové řídicích orgánů a zaměstnanci Evropské centrální banky a národních centrálních bank jsou povinni i po skončení svého pracovního poměru zachovávat mlčenlivost o informacích, které jsou předmětem služebního tajemství.
2. Osoby mající přístup k údajům, na něž se vztahují právně závazné akty Unie ukládající povinnost mlčenlivosti, podléhají této povinnosti.

Článek 38

Osoby s podpisovým právem

Vůči třetím stranám Evropskou centrální banku právně zavazují její prezident nebo dva členové Výkonné rady nebo podpisy dvou zaměstnanců Evropské centrální banky, kteří byli k podepisování jménem Evropské centrální banky jejím prezidentem řádně zmocněni.

Článek 39

Výsady a imunity

Evropská centrální banka požívá na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených v Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie.

KAPITOLA VIII

ZMĚNY STATUTU
A DOPLŇUJÍCÍ PRAVIDLA

Článek 40

Zjednodušený postup pro přijímání změn

1. Podle čl. III-187 odst. 3 Ústavy mohou být čl. 5 odst. 1, 2 a 3, články 17, 18, čl. 19 odst. 1, články 22, 23, 24, 26, čl. 32 odst. 2, 3, 4 a 6, čl. 33 odst. 1 písm. a) a článek 36 tohoto statutu změněny evropským zákonem

a) buď na návrh Komise a po konzultaci s Evropskou centrální bankou,

b) anebo na doporučení Evropské centrální banky a po konzultaci s Komisí.

2. Evropská Rada může změnit čl. 10 odst. 2 jednomyslně evropským rozhodnutím na doporučení Evropské centrální banky a po konzultaci s Evropským parlamentem a Komisí, anebo na doporučení Komise a po konzultaci s Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou. Tyto změny vstoupí v platnost po schválení členskými státy v souladu s jejich ústavními předpisy.

3. Doporučení Evropské centrální banky podle tohoto článku vyžaduje jednomyslné rozhodnutí Rady guvernérů.

Článek 41

Doplňující pravidla

Podle čl. III-187 odst. 4 Ústavy přijme Rada evropská nařízení a rozhodnutí o opatřeních podle článku 4, čl. 5 odst. 4, čl. 19 odst. 2, článku 20, čl. 28 odst. 1, čl. 29 odst. 2, čl. 30 odst. 4 a čl. 34 odst. 3 tohoto statutu. Rozhoduje po konzultaci s Evropským parlamentem

a) buď na návrh Komise a po konzultaci s Evropskou centrální bankou,

b) anebo na doporučení Evropské centrální banky a po konzultaci s Komisí.

KAPITOLA IX

**PŘECHODNÁ A JINÁ USTANOVENÍ
O EVROPSKÉM SYSTÉMU CENTRÁLNÍCH BANK**

Článek 42

Obecná ustanovení

1. Na základě výjimky uvedené v čl. III-197 odst. 1 Ústavy nezakládají následující články tohoto statutu práva ani neukládají povinnosti pro dotyčný členský stát: 3, 6, čl. 9 odst. 2, čl. 12 odst. 1, čl. 14 odst. 3, články 16, 18, 19, 20, 22, 23, čl. 26 odst. 2, články 27, 30, 31, 32, 33, 34 a 50.
2. Centrální banky členských států, na které se vztahuje výjimka podle čl. III-197 odst. 1 Ústavy, si zachovají své pravomoci v oblasti měnové politiky podle příslušného vnitrostátního práva.
3. V článku 3, čl. 11 odst. 2 a článku 19 tohoto statutu se „členskými státy“ rozumějí podle čl. III-197 odst. 2 druhého pododstavce Ústavy členské státy, jejichž měnou je euro.
4. V článku 9 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a 3, čl. 12 odst. 1, člincích 16, 17, 18, 22, 23, 27, 30, 31 a 32, čl. 33 odst. 2 a článku 50 tohoto statutu se „národními centrálními bankami“ rozumějí centrální banky členských států, jejichž měnou je euro.
5. V čl. 10 odst. 3 a čl. 33 odst. 1 se „podílníky“ rozumějí národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro.
6. V čl. 10 odst. 3 a čl. 30 odst. 2 se „upsaným základním kapitálem“ rozumí základní kapitál Evropské centrální banky upsaný národními centrálními bankami členských států, jejichž měnou je euro.

Článek 43

Přechodné úkoly Evropské centrální banky

Evropská centrální banka převezme dřívější úkoly Evropského měnového institutu uvedené v čl. III-199 odst. 2 Ústavy, které v důsledku výjimek vztahujících se na jeden nebo několik členských států musí být ještě splněny po zavedení eura.

Při přípravách na zrušení výjimek uvedených v článku III-198 Ústavy plní Evropská centrální banka poradní funkci.

Článek 44

Generální rada Evropské centrální banky

1. Aniž je dotčen čl. III-187 odst. 1 Ústavy, zřizuje se jako třetí rozhodovací orgán Evropské centrální banky Generální rada.
2. Generální rada je složena z prezidenta a viceprezidenta Evropské centrální banky a z guvernérů národních centrálních bank. Zasedání Generální rady se mohou účastnit další členové Výkonné rady, avšak bez hlasovacího práva.
3. Povinnosti Generální rady taxativně vymezuje článek 46.

Článek 45

Fungování Generální rady

1. Prezident Evropské centrální banky, nebo v jeho nepřítomnosti viceprezident, předsedá Generální radě Evropské centrální banky.
2. Předseda Rady a člen Komise se mohou bez hlasovacího práva účastnit zasedání Generální rady.
3. Zasedání Generální rady připravuje prezident.
4. Odchylně od čl. 12 odst. 3 přijme Generální rada svůj jednací řád.
5. Sekretariát Generální rady zajišťuje Evropská centrální banka.

Článek 46

Povinnosti Generální rady

1. Generální rada
 - a) plní úkoly uvedené v článku 43;
 - b) přispívá k plnění poradních funkcí uvedených v článku 4 a čl. 25 odst. 1.
2. Generální rada přispívá k
 - a) shromažďování statistických informací, jak je uvedeno v článku 5;
 - b) podávání zpráv o činnosti Evropské centrální banky, jak je uvedeno v článku 15;
 - c) stanovení pravidel uvedených v čl. 26 odst. 4 nezbytných k používání článku 26;
 - d) přijímání veškerých dalších opatření uvedených v čl. 29 odst. 4 nezbytných k používání článku 29;

e) stanovení pracovního řádu pro zaměstnance Evropské centrální banky podle článku 36.

3. Generální rada se podílí na přípravách nezbytných pro neodvolatelné stanovení směnných kurzů měn členských států, na které se vztahuje výjimka, vůči euru, jak je uvedeno v čl. III-198 odst. 3 Ústavy.

4. Generální radu informuje o rozhodnutích Rady guvernérů prezident Evropské centrální banky.

Článek 47

Přechodná ustanovení o základním kapitálu Evropské centrální banky

V souladu s článkem 29 je každé národní centrální bance přidělen vážený podíl v klíči pro upisování základního kapitálu Evropské centrální banky. Odchylně od čl. 28 odst. 3 nesplácejí centrální banky členských států, na které se vztahuje výjimka, svůj upsaný základní kapitál, nerozhodne-li Generální rada většinou představující alespoň dvě třetiny upsaného základního kapitálu Evropské centrální banky a alespoň polovinu podílníků, že musí být splacen minimální procentní podíl jako příspěvek na úhradu provozních nákladů Evropské centrální banky.

Článek 48

Odložené splácení základního kapitálu, rezervních fondů a rezerv Evropské centrální banky

1. Centrální banka členského státu, na který se přestala vztahovat výjimka, splácí svůj upsaný podíl na základním kapitálu Evropské centrální banky ve stejném rozsahu jako centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, a v souladu s čl. 30 odst. 1 převádí své devizové rezervy na Evropskou centrální banku. Výše těchto převodů se určuje násobkem hodnoty devizových rezerv, které již byly v souladu s čl. 30 odst. 1 převedeny na Evropskou centrální banku, vyjádřené v euru podle platných směnných kurzů, a poměru mezi počtem podílů upsaných dotyčnou národní centrální bankou a počtem podílů již splacených ostatními národními centrálními bankami.

2. Kromě platby, jež má být provedena podle odstavce 1, přispívá dotyčná národní centrální banka do rezervních fondů Evropské centrální banky a do rezerv rovnocenných rezervním fondům a na částku, jež má být ještě vyčleněna na rezervní fondy a rezervy odpovídající zůstatku účtu zisků a ztrát k 31. prosinci roku, který předchází roku zrušení výjimky. Částka určená k převodu se vypočítá jako násobek výše rezervních fondů, jak byly výše definovány a schváleny v bilanci Evropské centrální banky, a poměru mezi počtem podílů upsaných dotyčnou centrální bankou a počtem podílů již splacených ostatními národními centrálními bankami.

3. Jakmile se jedna nebo více zemí stanou členskými státy Unie a jejich národní centrální banky se stanou součástí Evropského systému centrálních bank, upsaný základní kapitál Evropské centrální banky a horní hranice částky devizových rezerv, které mohou být převedeny na Evropskou centrální banku, se automaticky zvýší. V rámci rozšířeného klíče pro upisování základního kapitálu se zvýšení

určí vynásobením dosavadních částek poměrem vážených podílů vstupujících národních centrálních bank k váženým podílům národních centrálních bank, které již jsou členy Evropského systému centrálních bank. Vážený podíl každé národní centrální banky v klíči pro upisování základního kapitálu se vypočte obdobně podle čl. 29 odst. 1 a v souladu s čl. 29 odst. 2. Pro statistické údaje se použijí referenční období totožná s těmi, která byla použita při poslední pětileté úpravě vážených podílů podle čl. 29 odst. 3.

Článek 49

Odchylka od článku 32

1. Rozhodne-li Rada guvernérů po zahájení třetí etapy, že se používáním článku 32 významně změnil poměrný vztah příjmů národních centrálních bank, sníží se částka z příjmu, která má být rozdělena podle článku 32, o jednotný procentní podíl, jenž nesmí překročit 60 % v prvním účetním roce po zahájení třetí etapy a jenž bude v každém následujícím účetním roce snižován alespoň o 12 procentních bodů.
2. Odstavec 1 se použije nejdéle po dobu pěti účetních let od zahájení třetí etapy.

Článek 50

Výměna bankovek v měnách členských států

Po neodvolatelném stanovení směnných kurzů v souladu s čl. III-198 odst. 3 Ústavy přijme Rada guvernérů opatření nezbytná k zajištění toho, aby bankovky znějící na měny členských států s neodvolatelně stanovenými směnnými kurzy byly vyměňovány národními centrálními bankami za jejich jmenovité hodnoty.

Článek 51

Použitelnost přechodných ustanovení

Články 42 až 47 jsou použitelné po dobu existence členských států, na které se vztahuje výjimka.
